

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાતની વડી અદાલતમાં

ફોજદારી અપીલ નં. ૧૬૦૧ /૨૦૧૨

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય શ્રી ન્યાયાધીશ કે.જે. ઠાકર સહી/—

=====

- ૧ શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?
- ૨ પત્રકારને મોકલવામાં આવે કે નહીં?
- ૩ શું ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?
- ૪ શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ પણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?
- ૫ શું આને સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવાનો રહેશે?

=====

વશરામભાઈ બાબુભાઈ બાવાજી ઠાકોર....અપીલકર્તા(ઓ)

વિ.

ગુજરાત રાજ્ય....પ્રતિપક્ષી(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા ક્રમાંક ૧ માટે શ્રી યોગેન્દ્ર ઠાકોર, વકીલ
પ્રતિવાદી ક્રમાંક ૧ માટે સુશ્રી મોનાલી એચ. ભટ્ટ, અધિક સરકારી વકીલ

=====

કોરમ: ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૧૩/૦૩/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી યોગેન્દ્ર ઠાકોર તથા પ્રતિવાદી-રાજ્ય તરફથી વિદ્વાન અધિક સરકારી વકીલ શ્રીમતી મોનાલી એચ. ભટ્ટને સાંભળવામાં આવ્યા.

૨. આ અપીલ દ્વારા, અપીલકર્તા – આરોપીએ ૩૦.૦૬.૨૦૧૨ના રોજ પસાર કરાયેલા, ગાંધીનગરના વિદ્વાન અધિક જિલ્લા ન્યાયાધીશ દ્વારા સત્ર કેસ નં. ૧૦૨/૨૦૧૧ માં આપવામાં આવેલ દોષસિદ્ધિના ચુકાદા અને આદેશને પડકાર્યો છે, જેમાં નીચે મુજબની સજા ફટકારવામાં આવી હતી :-

ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬ હેઠળ

બે વર્ષના કઠોર કેદ અને રૂ. ૨,૦૦૦/= નો દંડ, અને દંડ ન ભરે તો એક મહિના માટે સાદી કેદ.

ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૬ હેઠળ

સાત વર્ષની કઠોર કેદ અને રૂ. ૫,૦૦૦/-નો દંડ, અને દંડ ન ભરવામાં આવે તો ત્રણ માસની સાદી કેદ

આરોપીને સેટ ઓફનો લાભ આપવામાં આવ્યો હતો અને બંને સજાઓ સમકાલીન રીતે ચાલવાની હતી.

૩. કેસના સંક્ષિપ્ત તથ્યો અને ૧૯.૦૩.૨૦૧૧ના રોજ ઘટેલી ઘટનાની વિગતો નીચે મુજબ છે :-

ફરિયાદ પક્ષના પિતાએ કરેલી ફરિયાદ મુજબ, ભોગ બનનાર ભગવતી તે દિવસે સવારે ૧૦.૩૦ વાગ્યે શૌચક્રિયા માટે ગઈ હતી, પરંતુ પાછી ફરેલી નહોતી. ફરિયાદીએ પોતાની પુત્રીની શોધખોળ શરૂ કરી હતી અને ત્યારબાદ ૨૩.૦૩.૨૦૧૧ના રોજ ગુમ થયાની ફરિયાદ દાખલ કરી હતી અને તે જાણવા જોગ તરીકે નોંધવામાં આવી હતી. વધુ પૂછપરછ કરતાં, એવો આક્ષેપ કરવામાં આવે છે કે અપીલકર્તા પણ ગુમ થયેલ જણાયો હતો અને ફરિયાદીને જાણ થઈ હતી કે અપીલકર્તાએ ભોગ બનનારને ફોસલાવીને લઈ ગયો હતો. વધુ શોધખોળ બાદ, ૨૩.૦૩.૨૦૧૧ની રાત્રિના સમયે ભોગ બનનાર નાગવહાણ ગામ, સિદ્ધપુર તાલુકો, પાટણ જિલ્લાથી મળી આવી હતી. ભોગ બનનારને બીજા દિવસે વહેલી સવારે લાવવામાં આવી હતી અને પૂછપરછ કરતાં તેણે જણાવ્યું હતું કે ભોગ બનનાર આરોપી સાથે ગઈ હતી, તેની સાથે રહી હતી અને આરોપી સાથે એક વખત શારીરિક સંબંધ બાંધ્યો હતો.

આથી, ફરિયાદી દ્વારા એવી ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી કે આરોપીએ સેક્ટર ૨૧ પોલીસ સ્ટેશનમાં તેની પુત્રીને લગ્ન કરવાની ખાતરી આપીને લલચાવી હતી, જે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળ પ્રાથમિક માહિતી અહેવાલ તરીકે આઈ-સી.આર. નં. ૬૧/૨૦૧૧ તરીકે નોંધાઈ હતી.

તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી અને પુરાવાઓ આરોપી વિરુદ્ધ હોવાથી, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ હેઠળનો આરોપપત્ર વિદ્વાન ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ પ્રથમ વર્ગ, ગાંધીનગર સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો.

આ કેસ ફોજદારી પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ની કલમ ૨૦૯ હેઠળ સત્ર અદાલતમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો. આરોપીએ દોષી ન હોવાનો વાંધો લીધો હતો અને ટ્રાયલ ચલાવવાની માગણી કરી હતી. સુનાવણીના અંતે, ગાંધીનગરના માનનીય અધિક જિલ્લા ન્યાયાધીશે આરોપીને ઉપરોક્ત સજાઓ ફટકારી હતી. તેથી, આ અપીલ.

જ. ફરિયાદ પક્ષે નીચેના સાક્ષીઓને તપાસ્યા હતા :-

વિશેષ વિગતો	આંક
-------------	-----

ડો. ભરતકુમાર કાલિદાસ સોલંકીનું નિવેદન	૬
ડો. વિનાયકુમાર વિશ્વનાથ લાલદાસનું નિવેદન	૧૧
ડો. રાકેશકુમાર રેવાભાઈ પટેલનું સાક્ષ્ય નિવેદન	૧૭
ફરિયાદીનું નિવેદન – ગંગારામ વિરંભાઈ ઠાકોર	૨૨
ફરિયાદી સ્ત્રીની સાક્ષી-જાહેરાત	૨૫
સાક્ષી તેજુબેન ગંગારામ ઠાકોરનું નિવેદન	૨૭
સાક્ષી અમરસિંહભાઈ વિરમભાઈ ઠાકોરનું નિવેદન	૨૮
સાક્ષી કરશનભાઈ ઉદાભાઈ ઠાકોરનું નિવેદન	૨૯
સાક્ષી રમેશભાઈ કરશનભાઈ ઠાકોરનું નિવેદન	૩૦
સાક્ષી કાંજીભાઈ રામસિંહભાઈ ઠાકોરનું નિવેદન	૩૧
સાક્ષી બાબુભાઈ સોનાભાઈ ઠાકોરનું નિવેદન	૩૨
સાક્ષી રાજુજી શકરાજી ઠાકોરનું નિવેદન	૩૮
સાક્ષી દીપસિંહ સવાજી ઠાકોરનું નિવેદન	૪૨
પંચ સાક્ષી ચૌધરી ભીખાભાઈ દલજીભાઈનું નિવેદન	૪૩
પંચ સાક્ષી કુબેરભાઈ કાલુભાઈ ચૌધરીની જુબાની	૪૫

પંચ સાક્ષી અજય મુકેશજી ઠાકોરનું નિવેદન	૪૬
મુખ્ય ભારતીબેન અભયસિંહ કવિનું નિવેદન	૪૮
પીએસઓ – પ્રવીણકુમાર અંબાલાલનું સાક્ષ્યપત્ર	૫૧
પીએસઆઈ – જગદીશભાઈ હીરાભાઈ પરમારનું નિવેદન	૫૪
પીએસઆઈ – ચંદુભાઈ મોહનલાલ કુંભાણીનું નિવેદન	૭૨
પીઆઈનું નિવેદન – મહાદેવભાઈ મેવાભાઈ રબારી	૭૪

ફરિયાદ પક્ષે નીચેના દસ્તાવેજ પુરાવાઓ પર પણ આધાર મૂક્યો હતો :-

વિશેષ વિગતવાર બાબતો	આંક
આરોપીની તબીબી સારવાર માટે ચાદી	૭
આરોપીની એમ.એસ.સી. કેસ સંબંધિત મૂળ દસ્તાવેજો	૮
આરોપીના સેમ્પલ FSL ખાતે મોકલવા અંગેની ચાદી	૯
તબીબી પ્રમાણપત્ર	૧૦
ફરિયાદીના તબીબી ઉપચાર માટે ચાદી	૧૨
ફરિયાદી સંબંધિત એમ.એલ.સી. કેસના મૂળ દસ્તાવેજો	૧૩
એફએસએલને નમૂનાઓ મોકલવા બાબત (ફરિયાદીના)	૧૪
ફરિયાદી સ્ત્રીના ઉપચાર સંબંધિત પ્રમાણપત્ર	૧૫

અદૃશ્ય થવા સંબંધિત અરજી	૨૩
ફરિયાદ	૨૪
પંચનામું	૩૩
પંચોના હસ્તાક્ષર ધરાવતો કાગળ	૩૪ થી ૩૭
પંચનામું	૩૯
પંચોના હસ્તાક્ષર ધરાવતો કાગળ	૪૦ થી ૪૧
પંચનામું	૪૪
ફરિયાદીનું શાળા છોડ્યાનું પ્રમાણપત્ર	૪૯
શાળાના સામાન્ય રજિસ્ટરની નકલ	૫૦
સ્ટેશન ડાયરીની નકલ	૫૨
ફોરવર્ડીંગ પત્ર	૫૩
મુદ્દામાલની પ્રાપ્તિ અંગેની ચીઠ્ઠી	૫૬
એફ.એસ.એલ.નો પેથોલોજી અહેવાલ	૫૭
ક્લોસિંગ પુર્વિસ	૫૮

૫. ઉપરોક્ત તથ્યોની પૃષ્ઠભૂમિમાં, અપીલકર્તા તરફથી વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી યોગેન્દ્ર ઠાકોર દ્વારા રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આંક ૨૫ ખાતે પ્રોસિક્યુટ્રિસનું નિવેદન ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૭૬ હેઠળના કથિત ગુના બાબતે વર્તમાન અપીલકર્તાને ફસાવતું નથી. પ્રોસિક્યુટ્રિસ પોતાના માતા-પિતાનું ઘર પોતાની મરજીથી છોડીને અપીલકર્તા સાથે ભાગી ગઈ હતી. વધુમાં રજૂ કરવામાં આવે છે કે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩ અને ૩૬૬નાં કોઈપણ તત્વો પૂર્ણ થતા નથી. તેમજ, શાળાના આચાર્યનું આંક ૪૮ ખાતે પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં સ્પષ્ટપણે સ્વીકારવામાં આવ્યું છે કે પ્રવેશ સમયે પ્રોસિક્યુટ્રિસ દ્વારા કોઈ જન્મપ્રમાણપત્ર આપવામાં આવ્યું નહોતું અને તેથી અંદાજિત જન્મતારીખ નોંધવામાં આવી હતી. વરિષ્ઠ અધીવક્તાએ સર્વોચ્ચ અદાલતના ૧૦.૦૩.૨૦૧૫ના સતીશ કુમાર જયંતી લાલ ડાભગર વિ. ગુજરાત રાજ્યના ફોજદારી અપીલ નં. ૨૩૦/૨૦૧૩ના ચુકાદા તથા અલામેલુ વિ. રાજ્યના કેસમાં અહેવાલિત (૨૦૧૧) ૨ એસ.સી.સી. ૩૮૫ના ચુકાદા પર આધાર મૂક્યો છે. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં લેતાં, રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આ એક યોગ્ય કેસ છે જેમાં આ અદાલત દ્વારા સત્તાઓનો ઉપયોગ કરવામાં આવવો જોઈએ અને ગાંધીનગરના વિદ્વાન વધારાના જિલ્લા ન્યાયાધીશનો ચુકાદો અને આદેશ આ અદાલત દ્વારા ઉલટાવવામાં આવવો જરૂરી છે.

ક. બીજી તરફ, પ્રતિવાદી-રાજ્ય તરફથી વિદ્વાન અધિક સરકારી વકીલ સુશ્રી મોનાલી એચ. ભટ્ટે આ અદાલત સમક્ષ પુરાવાઓ રજૂ કરીને જણાવ્યું છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશનો ચુકાદો અને આદેશ તથ્યોના આધારે હસ્તક્ષેપ કરવાનું કારણ આપતો એવો નથી. પીડિતાની વચને ધ્યાનમાં લેતાં, આ એક નાબાલિગ પરનો બળાત્કાર હતો અને તેથી વિદ્વાન ન્યાયાધીશે પોતાના ચુકાદા અને આદેશમાં યોગ્ય રીતે અવલોકન કર્યું છે; આથી, આરોપીની દોષસિદ્ધિમાં હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈએ નહીં. વિદ્વાન અધિક સરકારી વકીલ સુશ્રી મોનાલી એચ. ભટ્ટે સર્વોચ્ચ અદાલતના ૧૦.૦૩.૨૦૧૫ના સતીશ કુમાર જયંતી લાલ (ઉપરોક્ત)ના ન્યાયનિર્ણય પર ફોજદારી અપીલ નં. ૨૩૦/૨૦૧૩માં ભારપૂર્વક આધાર રાખ્યો છે.

૭. હું નીચેના નિર્ણયોનો ઉલ્લેખ કરવા ઇચ્છું છું :-

- ક) અલમેલુ વિ. રાજ્યનો અહેવાલ (૨૦૧૧) ૨ એસસીસી ૩૮૫,
- ખ) મોહદ. ઇમરાન ખાન વિ. રાજ્ય એન.સી.ટી. દિલ્લી સરકાર) નો અહેવાલ (૨૦૧૧) ૧૦ એસસીસી ૧૯૨,
- ગ) એસ. વરદરાજન વિ. મદ્રાસ રાજ્યનો અહેવાલ એ.આઈ.આર. ૧૯૬૫ સર્વોચ્ચ અદાલત ૯૪૨,
- દ) શ્યામ અને અન્ય વિ. મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય, એ.આઈ.આર.માં નોંધાયેલ ૧૯૯૫ સર્વોચ્ચ અદાલત ૨૧૬૯,

- e) ભારતિબેન, સ્વ. સુરેશભાઈ ભીખાભાઈ ચૌહાણ વિ. સુશીલાબેન કનુભાઈ તેવર અને અન્ય, ૨૦૦૯ ૩ જી.એલ.એચ. ૬૬૪માં નોંધાયેલ,
- f) મુસ્સાઉદ્દીન અમદાવાદ વિ. આસામ રાજ્ય, (૨૦૦૯) ૧૪ એસ.સી.સી. ૫૪૧માં નોંધાયેલ,
- e) ભુપતભાઈ સોમાભાઈ સાર્દિયા વિ. ગુજરાત રાજ્ય, (૨૦૧૨) ૩૧ જી.એચ.જે. ૧૪૦માં નોંધાયેલ,
- f) વિનોદ કુમાર વિ. કેરળ રાજ્ય, (૨૦૧૪) ૫ એસ.સી.સી. ૬૭૮માં નોંધાયેલ,
- g) કે.પી. થિમ્મપ્પા ગૌડા વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, એ.આઈ.આર. ૨૦૧૧ એસ.સી.ડબ્લ્યુ. ૨૨૮૧માં નોંધાયેલ અને
- h) ૧૦.૦૩.૨૦૧૫ની સર્વોચ્ચ અદાલતના સતીશ કુમાર જયંતીલાલ ડબગર વિ. ગુજરાત રાજ્યના ફોજદારી અપીલ નં. ૨૩૦/૨૦૧૩ના મામલે આપેલો ચુકાદો.

૮. તેનો ઉલ્લેખ કરવો આવશ્યક છે કે

ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૬૩, ૩૬૬ અને ૩૭૬ની જોગવાઈઓ, જે નીચે મુજબ વાંચવાની છે :-

“૩૬૩. અપહરણ માટેની સજા :- જે કોઈ ૧[ભારત]માંથી અથવા કાયદેસર સંરક્ષણમાંથી કોઈ વ્યક્તિનું અપહરણ કરશે, તેને સાત વર્ષ

સુધીની મુદત માટે કોઈપણ પ્રકારની કેદથી દંડિત કરવામાં આવશે અને તે દંડ માટે પણ જવાબદાર રહેશે.

XXX

XXX XXX

૩૬૬. સ્ત્રીનું અપહરણ, હરણ કરવું અથવા તેને લગ્ન કરવા માટે પ્રેરિત કરવું વગેરે.— જે કોઈ કોઈપણ સ્ત્રીનું અપહરણ કરે અથવા હરણ કરે, આ આશયથી કે તેને તેના ઈચ્છા વિરુદ્ધ કોઈ વ્યક્તિ સાથે લગ્ન કરવા માટે મજબૂર કરવામાં આવે, અથવા એમ જાણીને કે તે મજબૂર કરવામાં આવશે તેવી શક્યતા છે, અથવા આ આશયથી કે તેને ગેરકાયદેસર સહવાસ માટે બળજબરીથી કે મોહપાતિત કરવામાં આવે, અથવા એમ જાણીને કે તેને ગેરકાયદેસર સહવાસ માટે બળજબરીથી કે મોહપાતિત કરવામાં આવશે તેવી શક્યતા છે, તેને એવી કોઈ પણ પ્રકારની કેદની સજા થશે જે દસ વર્ષ સુધી લંબાઈ શકે છે, અને તે દંડને પણ પાત્ર રહેશે; ૧[અને જે કોઈ, આ સંહિતામાં વ્યાખ્યાયિત ફોજદારી ધમકી અથવા સત્તાના દુરુપયોગ અથવા બળજબરીની અન્ય કોઈ પદ્ધતિ દ્વારા, કોઈપણ સ્ત્રીને કોઈ સ્થાને થી જવા પ્રેરિત કરે, આ આશયથી કે તેની સાથે અન્ય કોઈ વ્યક્તિ દ્વારા ગેરકાયદેસર સહવાસ કરાવવામાં આવે, અથવા એમ જાણીને કે તેની સાથે ગેરકાયદેસર સહવાસ કરાવવામાં આવવાની શક્યતા છે, તે ઉપરોક્ત પ્રમાણે દંડનીય થશે].

૩૭૬. બળાત્કાર માટેની સજા: –(૧) ઉપધારા (૨)માં આપવામાં આવેલા અપવાદો સિવાય, જે કોઈ બળાત્કાર કરે, તેને એવી કોઈપણ પ્રકારની કેદની સજા થશે, જે સાત વર્ષથી ઓછી નહીં હોય, પરંતુ જે આજીવન અથવા દસ વર્ષ સુધીની હોઈ શકે, અને તે દંડને પણ પાત્ર થશે, જો બળાત્કાર પામેલી સ્ત્રી તેની પોતાની પત્ની ન હોય અને બાર વર્ષથી ઓછી વયની ન હોય; આવા કિસ્સાઓમાં, તેને એવી કોઈપણ પ્રકારની કેદની સજા થશે, જે બે વર્ષ સુધી લંબાઈ શકે, અથવા દંડ, અથવા બંને થશે.”

૯. પક્ષકારોની તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલોની દલીલો સાંભળી, હું એ અભિપ્રાય ધરાવું છું કે કેસમાં આપેલો નિર્ણય ભારતીયેન w/o. સુરેશભાઈ ભીખાભાઈ ચૌહાણ (ઉપરોક્ત), આલેમેલુ (ઉપરોક્ત) અને વિનોદ કુમાર (ઉપરોક્ત) તથા સતીશ કુમાર જયંતીલાલ ડાબગર (ઉપરોક્ત) આ કેસના તથ્યો પર લાગુ પડશે.

નીચે મુજબ પ્રગટ થાય છે :—

એ) ફરિયાદી સ્ત્રી આરોપી સાથે એક સ્થળેથી બીજા સ્થળે ગઈ હતી; એ કહેવું અનર્થક નહીં ગણાય કે તે સંમત પક્ષકાર હતી. એવું કહી શકાય નહીં કે તેનું અપહરણ કરવામાં આવ્યું હતું અથવા તેને લલચાવી ફસાવવામાં આવી હતી.

બી) એસ. વરદરાજન (ઉપરોક્ત) ના ચુકાદાના આધાર પર એવું કહી શકાય નહીં કે તેણીનું અપહરણ કરવામાં આવ્યું હતું અને ત્યારબાદ આરોપીએ તેની ઈચ્છા વિરુદ્ધ તેના પર બળાત્કાર કર્યો હતો. તે સંમતિ આપનાર પક્ષકાર હતી; એવું કહી શકાય નહીં કે બળાત્કાર થયો હતો.

સી) આ એક એવો મામલો છે જેમાં બે વ્યક્તિઓ પરસ્પર ઊંડા પ્રેમમાં હતા અને યુવાનીના શ્રેષ્ઠ સમયમાં તેઓ ભાગી ગયા હતા, વિવિધ સ્થળોએ ફર્યા હતા અને ત્યારબાદ ગામમાં પરત આવ્યા હતા.

તેમ છતાં, વિદ્વાન અધિક જિલ્લા ન્યાયાધીશે ઉપરોક્ત કલમો હેઠળ આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યો છે.

૧૦. હું અહીં નીચે સંબંધિત અદાલતોએ કરેલ કેટલીક નોંધોને પુનઃઉતારવી યોગ્ય માનું છું :-

વિનોદ કુમાર વિ. કેરળ રાજ્ય(ઉપરોક્ત)

બળાત્કાર નિઃસંદેહે નિંદનીય કૃત્ય છે અને દરેક દોષિતને ઝડપી, કડક તથા દઢતાપૂર્વક દંડિત કરવો જોઈએ. તેમ છતાં, આ ત્યારે જ શક્ય બને છે જ્યારે દોષ યુક્તિસંગત સંશયની પરે સાબિત થયો હોય. આ કેસમાં કોઈ પ્રલોભન નહોતું; માત્ર બે વ્યક્તિઓ, જેઓ નિરાશાજનક રીતે પરસ્પર પ્રેમમાં હતા, અને તેમની યુવાની તેમને તેમના સંબંધની નિર્થકતા પ્રત્યે અંધ બનાવી રહી હતી.

એસ. વરદરાજન વિ. મદ્રાસ રાજ્ય (ઉપરોક્ત)

તે પોતાની મરજીથી તેની સાથે ગઈ હતી અને કાયદાએ તેના પર તેણીને પાછી તેના પિતાના ઘરે લઈ જવાની કે અહીં સુધી કે તેના સાથે ન જવા કહેવાની ફરજ મૂકી નહોતી. તે એવી નાની ઉંમરની બાળિકા નહોતી કે જે પોતે વિચારવા અસમર્થ હોય; પરંતુ, જેમ અગાઉ જણાવવામાં આવ્યું છે, તે પુખ્ત વયને પહોંચવાની કગાર પર હતી અને પોતાના માટે શું સારું અને શું ખરાબ છે તે જાણવાની ક્ષમતા ધરાવતી હતી. તે અશિક્ષિત અથવા અકુશળ ગ્રામ્ય કન્યા નહોતી, પરંતુ વરિષ્ઠ મહાવિદ્યાલયની વિદ્યાર્થિની હતી, જેણે સંભવતઃ આખું જીવન આધુનિક શહેરમાં જ વિતાવ્યું હશે અને તેથી, કદાચ ગ્રામ્ય વિસ્તારમાંથી આવતી કોઈ નિરક્ષર કન્યા કરતાં, પોતાના માટે વિચારવામાં અને સ્વતંત્રપણે વર્તવામાં ઘણી વધુ સમર્થ હતી.

૧૧. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોની દલીલો સાંભળી, કેસના રેકૉર્ડનું અવલોકન કરી તથા પ્રકટ થતાં તથ્યાત્મક પાસાઓને ધ્યાનમાં લઈ, કેસની વિશિષ્ટ પરિસ્થિતિઓમાં હું અપીલકર્તા-આરોપીની સજા સાત વર્ષથી ઘટાડીને તેણે પહેલેથી ભોગવી લીધેલા સમયગાળા સુધી કરું છું, કારણ કે પીડિતાના પિતા તથા પીડિતાના સોગંદપત્રની સાક્ષીમાંથી એવું સ્પષ્ટ થાય છે કે પીડિતાએ જ આરોપીને પોતાની સાથે ભાગી જવા માટે ઉશ્કેર્યો હતો. આ તમામ પરિબળો આને પરવાનગી આપશે.અદાલત સજા ઘટાડશે કારણ કે જન્મતારીખ ૧લી જૂન, ૧૯૯૭ દર્શાવવામાં આવી છે. આ હળવીકરણકારી પરિસ્થિતિઓ આ અદાલત માટે દંડમાં ઘટાડો કરવા પૂરતી છે.

લવજીજી, ચતુરજી કામજી ઠાકોરના પુત્ર વિ. ગુજરાત રાજ્ય કેસમાં આ અદાલતના ૨૦૧૪ (૨) જી.એલ.એચ. ૧૫૩માં નોંધાયેલા નિર્ણયથી પણ મારા અભિપ્રાયને વધુ બળ મળે છે.

૧૨. આરોપીની ધરપકડ ૨૪.૦૩.૨૦૧૧ના રોજ કરવામાં આવી હતી. હકીકતી પરિસ્થિતિ મુજબ, આરોપી હકીકતમાં ૩ વર્ષ, ૧૦ મહિના અને ૪ દિવસથી જેલમાં છે, જેમાંથી તેને ૧૧ મહિના અને ૨૩ દિવસની માફી આપવામાં આવી છે, અને આ સમયગાળા દરમિયાન, માત્ર બે વાર સિવાય, તેણે તાત્કાલિક જામીન માટે પણ અરજી કરી નથી. તેની જેલ સંબંધિત નોંધો પણ દર્શાવે છે કે તે

અત્યંત સંતોષકારક છે. ઘટના બની ત્યારે અપીલકર્તા એક યુવાન હતો. સ્વીકારેલી હકીકત એ છે કે તબીબી પ્રમાણપત્ર, ફરિયાદીનો પુરાવો અને અન્ય પરિબળો દર્શાવે છે કે માનનીય અધિક જિલ્લા ન્યાયાધીશે આ હકીકત પર ભારે આધાર રાખ્યો છે કે સંતુષ્ટિ કોઈ સંતુષ્ટિ નથી, કારણ કે ફરિયાદી ઉંમર ૧૬ વર્ષથી ઓછી હતી. હું આ સાથે સહમત છું, પરંતુ દસ્તાવેજી પુરાવા દર્શાવે છે કે અપીલકર્તા અને ફરિયાદી પ્રેમમાં હતા, તેઓ સ્થળેથી સ્થળે જતા રહ્યા હતા. આ અદાલતનો અને અન્ય અદાલતોનો ચુકાદો આ અદાલતને ઓછામાં ઓછું સજા ઘટાડવા માટે અનુમતિ આપશે.

૧૩. ઉપરોક્તને ધ્યાનમાં લેતાં, અપીલકર્તા – આરોપીને તત્કાળ મુક્ત કરવામાં આવશે, જો તેને અન્ય કોઈ ગુનામાં જરૂરી ન હોય તો. દંડ, જો કોઈ હોય તો, યથાવત્ રાખવામાં આવે છે. માનનીય વધારાના જિલ્લા ન્યાયાધીશ, ગાંધીનગર દ્વારા સત્ર કેસ નં. ૧૦૨/૨૦૧૧માં તા. ૩૦.૦૬.૨૦૧૨ના ચુકાદો અને આદેશ ઉપરોક્ત હદ સુધી સુધારવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી તત્કાળ સંબંધિત નીચલી અદાલતને પરત મોકલવામાં આવશે.

સહી/–

(કે.જે. ઠાકેર, ન્યાયાધીશ)

કેરોલાઇન

The translation of this judgment has been provided by

M/s Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.